

InterogaTIFF
Alpinistul Horia Colibășanu,
protagonistul/subiectul
documentarului *Creasta*.
»Pagina 6

Must see
Proiecție maraton: *Carlos*
al lui Olivier Assayas
»Pagina 12

InterogaTIFF
Frederic Boyer, membru
al juriului
»Pagina 12

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#9

Sâmbătă, 8 iunie, 2013
www.tiff.ro

TIFF.12 Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-9.06.2013

English Pages: 14 - 15

Actul de a ucide

Una dintre proiecțiile de neratat ale TIFF 2013, e filmul pe care Werner Herzog l-a numit cea mai intensă viziune a sa din ultimii ani.

Anwar Congo pare un bătrânel jovial, însă la cei peste 60 de ani ai săi, are la activ uciderea a aproximativ o mie de oameni. S-a întâmplat în momentul în care, profitând de o încercare de lovitură de stat împotriva

președintelui Sukarno, armata a pornit la exterminarea membrilor partidului comunist din Indonezia. Au murit atunci jumătate de milion de oameni, mulți dintre ei decapitați. Mai exact, în timpul războiului civil din Indonezia din anii '60-'70, populația chineză și

simpatizanții partidului comunist au fost vânați, torturați și uciși de grupări paramilitare finanțate de state străine. Zeci de ani mai târziu, liderii acelor grupuri sînt venerați drept eroi naționali și li se dă șansa, în acest documentar, să recreeze cele mai dragi crime ale lor. De

aici încolo începe experiența absolut mesmerizantă a filmului, un periplu de strangulări, spectacole travesti cu criminali obezi, un pește uriaș din care ies dansatoare, amintiri din copilărie despre zdrobirea țestei tatălui vitreg („bine că era chinez!”) și multe altele.

Macabră și sinistră apetența pe care eroii o au pentru camera de filmat și pentru ficționalizarea faptelor lor, cumva conștienți de tropul vestic al nevoii de a înregistra ceva pentru a-i dovedi *realitatea*.

Mark Racz

Cinematografele TIFF

→ **FLORIN PIERCIC**
P-ța. Mihai Viteazul, nr. 11

→ **ARTA**
Str. Universității, nr. 3

→ **VICTORIA**
B-dul Eroilor, nr. 51

→ **CINEMA CITY**
(în incinta Iulius Mall)

→ **ODEON CINEPLEX / CINEMA CITY POLUS**
(în incinta Polus Center)

→ **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța. Lucian Blaga, nr. 1-3

→ **URSUS OPEN AIR**
(Piața Unirii)

→ **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ **MĂNĂȘTUR OPEN AIR**
(la terenurile de sport, în zona complexului „Nora”)

→ **CASA TIFF**
Str. Universității, nr. 6

Concert

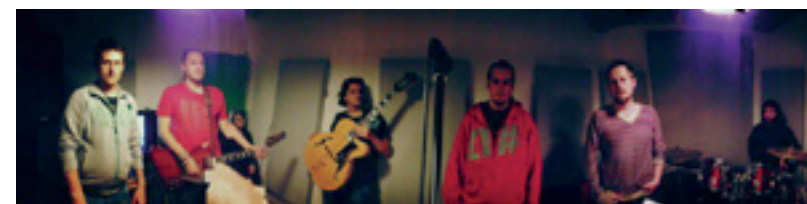
Autumn Hotel la Casa TIFF

A tunci când membrii unor trupe de renume dintr-o țară se adună pentru a colabora în noi proiecte muzicale, sînt șanse mari să iasă o combinație reușită între stilurile lor. În România e cazul lui Autumn Hotel, o trupă mixtă cu rădăcini în Luna Amară, Urma și Kumm, dar și cu membri care au trecut pe la OCS, Byron, Seven, Masterpiece și Sfințu' Așteaptă. În 2010 se puneau bazele trupei Autumn Hotel, iar acum, trei ani mai tîrziu, există deja un album, concerte și o lansare oficială a trupei. Cu un sound ce trece prin *pop-rock*, *grunge*, *alternative* și *progressive*, băieții din Hotelul de

Toamnă sună curat, intens, simplu, introspectiv. Albumul „Autumn Hotel” conține 12 piese originale și un remix, scrise de către Nick Făgădar (Luna Amară) și apoi orchestrate, interpretate și înregistrate împreună cu invitații săi în Luna Recording Studio, Cluj, unul dintre puținele studiouri profesionale cu echipamente high-end din țară. Dacă vă doriți o seară cu rock de calitate și nume cunoscute din muzica românească într-o colaborare productivă muzical pe scenă, Casa TIFF vă așteaptă începînd cu ora 22:00.

Bogdan Beșliu

AperiTIFF

Redactor șef: Laura Popescu	Reporteri: Ion Indolean Flavia Dima Bogdan Beșliu
Redactor șef adjunct: Mark Racz	Andrada Lăutaru Cătălina Mătăsaru Bogdan Sucilă
Redactori: Anca Grădinaru Cristi Mărculescu Cătălin Mesaru Radu Meza Bogdan Minea Cătălin Moise Cătălin Olaru	Fotografi: Vlad Gherman Razvan Șut
Pagina de engleză: Jay Weissberg Martin Blaney Codruța Crețulescu	Graphic design: Andrei Pastuhov Vasile Pipaș
	Distribuție: Ionuț Husti
	Tipărit la: Media Pro

Informații bilete

Puncte de vânzare:
Cinema FLORIN PIERCIC, Cinema ARTA, Cinema VICTORIA, Piața Unirii, Cinema City Odeon Cineplex și Casa TIFF.

Program:
Vineri 31 mai - Duminică 9 iunie:
09:00 - 23:00.

Prețuri:
Bilet cumpărat cu minim o zi înaintea proiecției: **10 lei**
(Preț redus pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei**)
Bilet de intrare unic: **12 lei**
Ursus Open Air: **8 lei**
Bilet pentru Ceremonia de închidere: **30 lei**
Bilet pentru petrecerea de închidere: **100 lei**
(în limita a 100 bilete)
Accesul la proiecțiile Mănăștur Open Air este gratuit.

Un restaurant pe zi

Vărzărie

Vărzăria este unul dintre cele mai cunoscute și cu tradiție restaurante din Cluj. Majoritatea turiștilor care ajung în centrul orașului vizitează restaurantul pentru a gusta din varza luchcoș și vargabeleş, al căror gust este autentic, neschimbat de cînd

au apărut pentru prima dată în meniu. Cu prețuri mai mult decît surprinzătoare (adică mici!), în centrul Clujului, și cu o mîncare pe cît de autentică și tradițională pe atît de delicioasă, Vărzăria este un punct de interes culinar al cărui prag trebuie trecut măcar o dată.

Vox Pop

Sound City

„Foarte, foarte bun filmul. Pentru cei care cunosc și adoră muzica bună care se făcea pe vremuri, filmul este foarte tare.” - *Codruța, 21 de ani, studentă*

„Mi-a plăcut că a fost atît amuzant, cît și foarte realist. A încercat să ne distreze mai mult decît să punteze neapărat doar cum se creează un album, deși a fost foarte informativ.” - *Ami, 17 ani, elevă*

„Un film despre cum e să fii artist, despre cum să înțelegi de fapt arta pentru cea ce e ea, pentru aspectul ei uman și tot ceea ce contează.” - *Vlad, 23 de ani, librar*

În căutarea lui Sugar Man

„Mi-a plăcut foarte mult relația dintre omul alb și publicul negru. E o relație simbiotică la care aș fi vrut să fiu cumva părtaș, fizic.” - *Ionuț, 35 de ani, jurnalist*

„Mi-a plăcut muzica, dar mai ales personajul principal și valorile pe care le reprezintă. Am devenit un fan instant. Vreau să merg la bere cu el.” - *Mugur, 29 de ani, clarinetist*

Nadea și Sveta

„Simt cumva că am empatizat cu acest film. Și mama mea a fost plecată în Italia la muncă. M-a întristat puțin, cred că am și plîns un pic, dar cei care nu au trecut prin astfel de experiențe au nevoie să înțeleagă prin ce

Votul publicului

Competiție

- 1 *Wadja* **4.67**
- 2 *Orizonturi frînte/ Breaking Horizons* **4.44**
- 3 *Corabia lui Tezeu/ Ship of Theseus* **4.35**
- 4 *Dama de companie/Call Girl* **4.28**
- 5 *Deturnarea/ A Hijacking* **4.25**
- 6 *Nord-vest/ Northwest* **4.12**
- 7 *Deflorarea Evei van End/ The Deflowering of 4.10*
- 8 *Ceasul rău, pisica neagră/ I Catch a Terrible Cat* **3.90**
- 9 *În dormitor/ In a Bedroom* **3.70**
- 10 *Ploaie de vacanță/*

Tanta aqua **3.60**

- 11 *Iubire înșelătoare/ It Felt Like Love* **3.49**
- 12 *Fabricat la As / Made in Ash* **2.68**

Barometru general

- 1 *În căutarea lui Sugar Man / Searching for Sugar Man* **4.89**
- 2 *Poziția copilului / Child's Pose* **4.81**
- 3 *Ritmuri din Balcani / Balkan Melodie* **4.78**
- 4 *Exploratorul / The Explorer* **4.68**
- 5 *Pămînt / Earth* **4.67**

trece o familie și mai ales un copil mic.” - *Natalia, 20 de ani, studentă*

„Sînt puțin dezamăgit. Italienii fac astfel de documentare despre femei est-europene și apoi ni le mai și bagă pe sub nas, să le vedem și să ne minunăm de ele într-un festival de film românesc.” - *Marcel, 23 de ani, data manager*

Datu' cu lebăda

„Nu mi-a plăcut. Mi se pare că costumele personajelor erau relativ retrograde și pînă la urmă ce-i cu muzica din film?” - *Iosif, 33 de ani, mic întreprinzător*
„N-am înțeles scena cu mireasa. Mi s-a părut cumva gratuită, dar în rest e un film de care eu și prietenul meu ne-am bucurat.” - *Melania, 25 de ani, hair-stylist*

Love Building

„Și eu am avut probleme similare cu personajele din film, prietenul meu se joacă prea mult pe calculator. Am acum idei despre cum să-mi refac relația, cu siguranță voi apela la un sexolog.” - *Ionel, 24 de ani, cantor*

O lună în Thailanda

„Îmi pare bine că și oamenii mai speciali sînt prezenți în filmele românești, oameni mai sensibili, care ascultă muzică bună și sînt confuzi și cînd vorbesc. Filmul prezintă viața - de cele mai multe ori și viața mea e repetitivă și confuză săptămîni la rînd.” - *Crenguța, 29 de ani, designer*

■ Supernova

În numele...

Preotul Adam e conducătorul unui centru de reeducare pentru adolescenți violenți, cu care joacă fotbal și-i pune la muncă manuală. Pe sub așternuturi, ce-și face Adam cu mina lui e lucru manual, dar nici asta n-ar fi marea problemă a preotului, cât aceea că dezvoltă sentimente pline de jind pentru Lukasz, un adolescent cam *twink*

pentru binele lui în așa gloată de cocalari. Nu că Adam n-ar primi propuneri de la nevasta colegului său de muncă, dar dacă tot e să îmbrățișeze prihana, aceasta ar face bine să aibă tocmai mărul lui Adam sub bărbie. În numele... nu caută șocuri ieftine legate de sexualitate și biserică, cât, elegant și șarmant filmat, prezintă mecanisme prezente în orice grup

restrîns, cu pîrghii de putere clare, din care sexul sau măcar tînjeala cu greu ar putea lipsi. Destul de gîngăș și reconfortant discurs despre cum băieții pot iubi băieții și soarele tot să rasără a doua zi, fără ca o dumnezeiască osîndă să zdrobească făptașii, fie ei purtători de sutană ori de blugi prespălați.

Mark Racz

■ Party

Marina Voica

Marina Voica a făcut cel mai bun *cover version* din istoria muzicii. Să dăm la o parte *Crazy In Love* reinterpretat de Anthony and The Johnsons, versiunea de la *Dirty Diana* a lui The Weeknd, Lykke Li cu varianta eterică de la *Silver Springs* sau chiar și (*If Loving You Is Wrong*) *I Don't Want to Be Right* a ireverențioasei Millie Jackson. Cîntecul despre care vorbesc este, în mod evident, varianta incredibil de proprie și de personală a piesei *Common People* a (probabil) celei mai bune formații din lume, Pulp. Piesa, ca și întreaga activitate a artistei, e un melanj de vechi și nou, de *camp* și genialitate surprinzătoare. Întotdeauna energetică și de o bonomie contagioasă, adorată și adorabila chanteusă va susține în seara aceasta la party-ul de închidere TIFF un concert pe care-l aștept mai ceva ca pe (re)venirea lui Iisus Hristos. Mă voi duce să mă zbengui furios pe *Într-un colț de cafea*, *Bamboleiro* și, desigur, *Common People (Un Om Simplu)*, într-o nebunie orgasmic-auditivă cu inflexiuni sovietice.

Cătălin Mesaru

■ Program / sâmbătă / 8 iunie

CINEMA FLORIN PIERȘIC

11:00 - 85'

Domestic

Adrian Sitaru; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [8R1]

13:30 - 90'

Căinele meu ucigaș / My Dog Killer

Slovacia, Cehia; Mira Formay; Focus Slovacia [8R2]

16:00 - 103'

Fatal*

Lee Don-ku; Coreea de Sud

17'

Singurătăți / Solitudes

Franța, România; Fără Limită [8R3]

18:30 - 89'

Frumoasa mea spălătorie / My Beautiful Laundrette

Marea Britanie; Stephen Frears; 3x3 [8R4]

21:00 - 102'

Samsara

Statele Unite; Ron Fricke; Piața Unirii [8R5]

23:00 - 90'

90 de minute / 90 Minutes

Norvegia; Eva Sørhaug; Fără Limită [8R6]

CINEMA VICTORIA

10:00 - 112'

Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje III / Romanian Shorts III

Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [8V1]

12:15 - 67'

Experimentul București / The București Experiment

România; Tom Wilson

23'

Înainte de cădere / Before the Fall

România; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [8V2]

14:30 - 134'

Bine, mulțumesc / Fine, Thanks

Slovacia; Máttyás Prikler; Focus Slovacia [8V3]

17:30 - 80'

Déjà Vu

România; Dan Chișu; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [8V4]

19:30 - 85'

Cina monștrilor / The Monsters' Dinner*

Turcia; Ramin Matin; Fără Limită [8V5]

22:00 - 101'

Simon Killer*

Statele Unite, Franța; Antonio Campos; Fără Limită [8V6]

00:00 - 104'

DeAD

Germania; Sven Halfar; Umbre [8V7]

MĂNĂȘTUR OPEN AIR

22:00 - 113'

Cartea Apocalipsei / Doomsday Book

Coreea de Sud; Pil-Sung Yim, Kim Jee-Woon; Umbre [8M1]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 - 76'

Aici... adică acolo / Here... I Mean There

Laura Căpățână Juller; România

30'

O umbră de nor / Shadow of a Cloud

România; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [8C1]

18:30 - 102'

În numele... / In the Name of

Polonia; Malgorzata Szumowska; Supernova [8C2]

21:00 - 105'

Tot ce contează a trecut / All That Matters is Past

Norvegia; Sara Johnsen; Umbre [8C3]

CINEMA ARTA

10:00 - 334'

Carlos

Franța, Germania; Olivier Assayas; 3x3 [8A1]

16:30 - 89'

Jaffa, mecanica portocalei / Jaffa, the Orange's Clockwork

Belgia, Franța, Germania, Israel; Eyal Sivan; 3x3 [8A2]

19:00 - 160'

Sunt un von Höfler / I am Von Höfler Variation on Werther

Ungaria; Peter Forgacs; Retrospectiva Peter Forgacs [8A3]

22:30 - 76'

Evadarea / Escape

Norvegia; Roar Uthaug; Umbre [8A4]

CINEMA CITY SALA 4

17:00 - 75'

Goana după gheață / Chasing Ice

Statele Unite; Jeff Orlowski; EcoTIFF, Piața Unirii [841]

19:30 - 91'

Eterna întoarcere a lui Antonis Paraskevas / The Eternal Return of Antonis Paraskevas

Grecia, Cehia; Elina Psykou; Focus Grecia [842]

22:00 - 140'

Fata Morgana

Austria; Peter Schreiner; Fără Limită [843]

ODEON CINEPLEX SALA 6

20:30 - 160'

Actul de a ucide / The Act of Killing

Danemarca, Norvegia, Marea Britanie; Joshua Oppenheimer; Fără Limită [861]

URSUS OPEN AIR PIAȚA UNIRII

21:45 - 95'

Un pistol în fiecare mână / Una pistola en cada mano

Spania; Cesc Gay; Piața Unirii [8U1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 - 90'

Epoca aluminiului / The Age of Aluminium

Austria, Germania; Bert Ehgartner; EcoTIFF [8F1]

Descoperă pasiunea pentru il vero espresso italiano!

tel: +40 266 476880 fax: +40 266 476781 www.bibas.ro

■ TIFF la cald

TIFFul artistic

Uduim și de filme, dar și de evenimente culturale conexe filmului. Cum șade bine oricărui festival, TIFFu' oferă intermezouri culturale între două vizionări: mai o lansare de carte sau de DVD, vreun *gathering* cu invitat special; evident, sînt și concerte, normal. Acum, că le-am trecut în revistă, să parcurgem un traseu cultural (fictiv, dar posibil) al expozițiilor speciale pe care festivalul le oferă pentru cinefili, intelectuali și gură-cască (care este defectiv de plural, înclin să cred). Punct de start: subsolurile de la Casa TIFF. Unde mișună variate blestemății și lighioane. Artistice, desigur, lighioanele. Create de artistul finlandez Tomi Malkki, membru al juriului de la Umbre și plin de pitici mutanți pe creieri. O plimbare revigorantă pînă în Parcul Central poate avea finalizare foarte nostalgică: la Casino sînt expuse memento-uri din istoria cinematografulor clujene. Expozeul este un must-see, și nu doar pentru cinefili. Punctul de stop #3 este Casa Tranzit. Unde alte imagini de arhivă aduc alte meditații asupra ironiilor și mizeriilor trecutului. Péter Forgács proiectează pe pereți și detaliază (tot pe pereți) un exod dublu. Evreii în fugă către Palestina

(1939) și etnicii germani fugari din calea rușilor (1945) au fost transportați & filmați de comandantul aceleiași nave. Abordarea instalaționistă aduce un flux de informații istorice și individuale extrem de abundent. Sîntem deja extrem de aproape de ultimele trei simeze festivaliere. În Piața Unirii sînt expuse fotografiile alpinistului Horia Colibășanu. Panorame de la 8.000 și ceva de metri, de pe vîrfurile Annapurna. Peste drum (și după un semafor interminabil),

Muzeul de Artă conține două expozeuri. Fotografii centrate pe singurătate, singurătăți ale Miroanei Radu sînt toate 24 la subsolul instituției muzeale. Le etaj au poposit pe pereți afișele vintage de la varii filme regizate de Jiří Menzel. Moment tocmai bun de studiat starea artelor grafice (ale posterului, mai exact) de prin Ceh(oslovacia) deceniilor șase și șapte.

Cristi Mărculescu

Julius Mall susține Festivalul de Film Transilvania 2013.
www.juliusmall.com | www.facebook.com/juliusmallCJ

MISIUNE FOARTE POSIBILĂ

Până la 130 Euro reducere la orice telefon doar pe perioada TIFF

Vino cu numărul tău la Vodafone

0€ RED45
0€ RED65

Nokia Lumia 720 Nokia Lumia 920

power to you

TVA inclus. Oferta valabilă pentru clienți care se portează la Vodafone și încheie un contract nou pe 2 ani. Reducerile de până la 130€ se aplică pentru toate modelele de telefon, incluziv TVA, sunt maxime și egale cu prețul telefonului în cazul în care este mai mic sau egal cu 130€. Reducerile diferă în funcție de planul tarifar ales. Oferta valabilă pe perioada 31 mai - 15 iunie 2013, la magazinele Vodafone din orașul Cluj.

Gala TIFF 2013
CONCURSUL NAȚIONAL DE SCENARII
 organizat de HBO România în parteneriat cu Festivalul Internațional de Film Transilvania

își desemnează în această seară câștigătorii

- "Premiul HBO pentru cel mai bun scenariu de lung metraj" în valoare de 3000 USD
- "Premiul HBO pentru cel mai bun scenariu de scurt metraj" în valoare de 1500 USD
- "Premiul HBO pentru cel mai bun scenariu de documentar" în valoare de 2000 USD

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

HBO HOME BOX OFFICE™

Fără limită

Fatal

Sung-gong, un adolescent timid, este forțat de trei prieteni de-ai săi să participe la un viol, devenind fără voie atât agresor, cât și victimă. Zece ani mai târziu, într-un grup de pocăiți, se-ntilnește cu tînăra violată, și, o dată cu descoperirea traumei ei, își redescoperă propria vinovăție. Dincolo de teme comune cum ar fi răzbunarea, vinovăția și pocăința,

Fatal ne pune în fața unei dileme interesante prin premiza conflictului: dacă cineva este forțat să comită un viol, este acea persoană mai degrabă o victimă sau un agresor care trebuie pedepsit? Poate fi violul acceptat ca o traumă bilaterală? Confruntat cu rezultatele acțiunii sale, Sung-gong se transformă treptat, din victima neputincioasă care

sigur pe sine și, în cele din urmă, într-un soi de umbră condusă exclusiv de rațiunea răzbunării. Filmul de debut al regizorului Lee Dong-ku nu înfățișează explicit violul, sugerînd reprimarea acestuia de către ambele personaje și plasează scenele violente în finalul poveștii, ca un fel de descătușare a protagonistului.

Radu Meza

Fără limită

Simon Killer

Student cam singuratic, americanul Simon (Brady Corbet) se duce să-și oblojească rănile de după o despărțire tocmai la Paris. Capitala țării aleia în care se face mult sex, este clișeul hollywoodian și Antonio Campos nu se abține de la a-l ilustra în secvențe foarte sexuale. Restul filmul este, de fapt și de drept, povestea modului în care psihicul și apucăturile (sexuale dar nu numai) suferă alterări. Simon cel destul de pașnic devine amantul american teribil care-a impresionat prostituatele Parisului (sau, *en fin*, numai pe două dintre ele).

Noua *p'tite amie* a studentului deprimat devine din penetrată penetratoare, apare încă o demoazelă în peisaj, iar Simon trebuie să fugă din Franța. Portret de asasin în devenire abil strunit cînd vine vorba de ambient și realisme deloc specifice cinema-ului american de gen (nu vă așteptați la un alt *Maniac*, nici original nici remake, totuși) al doilea film al lui Campo ne confirmă o suspiciune avută de la debutul cu *Afterschool* (2008) încoace: individul are ceva talent.

Cristi Mărculescu

InterogaTIFF

Horia Colibășanu

Alpinistul Horia Colibășanu a cucerit în data de 21 mai, vârful Lhotse (8.516 m) alături de doi alți alpiniști experimentați: Peter Hamor și Justin Ionescu, fără oxigen „suplimentar”.

Proaspăt întors la „altitudine pămîntească”, Horia a ajuns la Cluj, unde, în cadrul TIFF are loc proiecția documentarului *Creasta*, care spune povestea sa: în 2008, a stat trei zile în cort, la o altitudine de peste 7000 de metri, alături de colegul său de expediție care suferise un atac cerebral.

Acum, se pregătește pentru Everest. Atunci cînd nu se pregătește pentru expediții, este medic stomatolog. Face alpinism pentru că este „o provocare” și pentru că este de acord cu Hemingway: „Există doar trei sporturi: Luptele cu tauri, cursele de mașini și alpinismul. Toate celelalte sînt mai degrabă jocuri.”

Care a fost cel mai dificil lucru în episodul din 2008?

Pentru mine cea mai mare problemă este că am stat aceste trei zile, după ce eram în ascensiune deja de alte trei zile. Cam de fiecare dată cînd urcăm acolo stăm trei zile, acum însă au fost șase zile, ceea ce este cam la limita suportabilității umane și eu am avut chiar noroc că am rezistat atât de mult. De obicei, marea majoritate a oamenilor și chiar și alpiniștilor rezistă cam patru zile. De fapt, am urcat o față (sudică) foarte înclinată. După ce urci un perete de cam 2000 de metri trebuie să continui drumul spre vîrf pe o creastă care are cam șapte km. Problema este că toată această creastă e foarte lungă și necesită două-trei zile de ascensiune la peste 7400 de metri. Este o zonă în care se fac cam doi-trei pași pe minut și atunci să faci distanța asta este un efort destul de mare. Noi am ales această rută pentru că în anul precedent am mers pe fața nordică și acolo a fost deosebit de periculos și acum am decis să urmărim o rută mai dificilă, dar mai puțin periculoasă. Atunci nu ne-am dat seama, dar și această rută, de fapt,

este foarte periculoasă pentru că presupune expunere foarte lungă la altitudine și, chiar dacă nu vin avalanșe sau pietre peste tine, pericolul e la fel de mare datorită expunerii la altitudine.

Ce înseamnă „expunere la altitudine”?

Înseamnă să stai pur și simplu la peste 7000 de metri, este considerată zona morții, zona în care organismul nu își mai reface resursele. Acolo pur și simplu pierzi pe zi ce trece, obosești și dacă dormi și dacă stai, pulsul este peste 120 și atunci organismul încet-încet moare, de aceea trebuie să intri și să ieși cît mai repede. Pe un munte obișnuit, un munte cu o formă piramidală se poate realiza treaba asta în două-trei zile. La altitudine, componenta de imaginație a minții aproape că lipsește. Acolo nu funcționează decît ce ai pre-programat. Foarte mulți oameni încep să se simtă rău de la o altitudine de 4000 de metri. Următoarea treaptă este pe la 7000 de metri, acolo unde și alpiniștii încep să se simtă rău. E un prag pe care, dacă reușești să îl depășești, ai șanse foarte mari să ajungi la 8000.

Care e sentimentul pe care îl ai atunci cînd cucerești un vîrf?

Nu avem în niciun caz sentimentul de victorie pe vîrf pentru că nu e cazul să te bucuri înainte să se termine treaba. Și pînă nu cobori de pe vîrf, în mod sigur e neterminată. În momentul în care pleci în expediție, în mod sigur ai un sentiment puternic de libertate pentru că două luni vei fi tu cu muntele și cu puterile tale.

Care e cel mai greu lucru în a fi „doar tu cu muntele”?

Probabil că singurătatea. Noi ne-am obișnuit să trecem peste. La început a fost destul de greu, dar acum nu știm decît să strîngem din dinți și să mergem mai departe.

Ce nu uiți niciodată acasă atunci

cînd te pregătești pentru o expediție?

Slănină. Și ciocolată.

Ce părere aveți despre documentarul *Creasta*?

Filmul e bun. L-am văzut de cîteva ori (de vreo cinci) și cred că de fiecare dată am descoperit ceva interesant, pentru că sînt poveștile mai multor oameni. Fiecare, pe față sau în subtext, are povestea lui și am descoperit lucruri pe care nu le știam. Mă uit la film și mie chiar mi se pare că e făcut de profesioniști. Cred că a durat cam doi ani, timp în care au umblat pe mai multe continente și mi s-a părut interesant că au încercat să arate tot timpul contrastele între oameni.

A consemnat Andrada Lăutaru

TIFF
EVENTS
PREZINTĂ

CONCERT EXTRAORDINAR

PATRICIA KAAS

24 Iunie 2013 ORA 20:30

SALA SPORTURILOR
"HORIA DEMIAN"

BILETE: ON-LINE PE WWW.BILETMASTER.RO
SI LA CASIERIILE DIN IULIUS MALL, POLUS CENTER SI CASA TIFF
MAI MULTE INFORMATII PE WWW.TIFFEVENTS.RO SI WWW.FB.COM/TIFFEVENTS

Make a wish!

abis studio
film & post production

We will produce it!

Fiecare spectator trăiește altfel filmul

Puterea poveștilor bine spuse:
De Neprețuit™

MasterCard
Sponsor al poveștilor de la TIFF 2013

BenQ Partener Tehnic TIFF 2013

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

W1080ST W1070 W770ST W750

BenQ îți oferă cele mai performante proiectoare pentru acasă !

Cu proiectoarele BenQ te bucuri de aceeași calitate a proiecțiilor din cinema, chiar la tine acasă. Fie că vrei să urmărești un film în format 3D, fie că vrei să te bucuri de calitatea Full HD, ești captivat de imagini clare și profunde, care redau în mod autentic culorile.

NEW 3D DUAL LINK FULL HD ISF

BenQ.ro

Enjoyment Matters

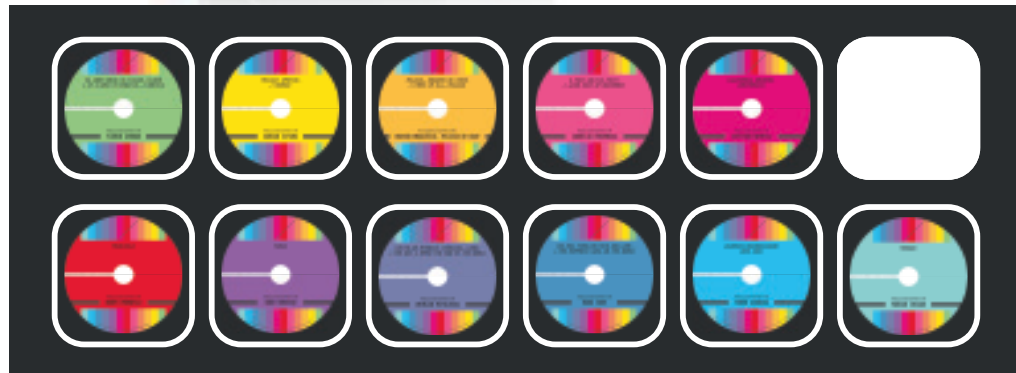
KEEP IT ON DISC

PARTENER TIFF

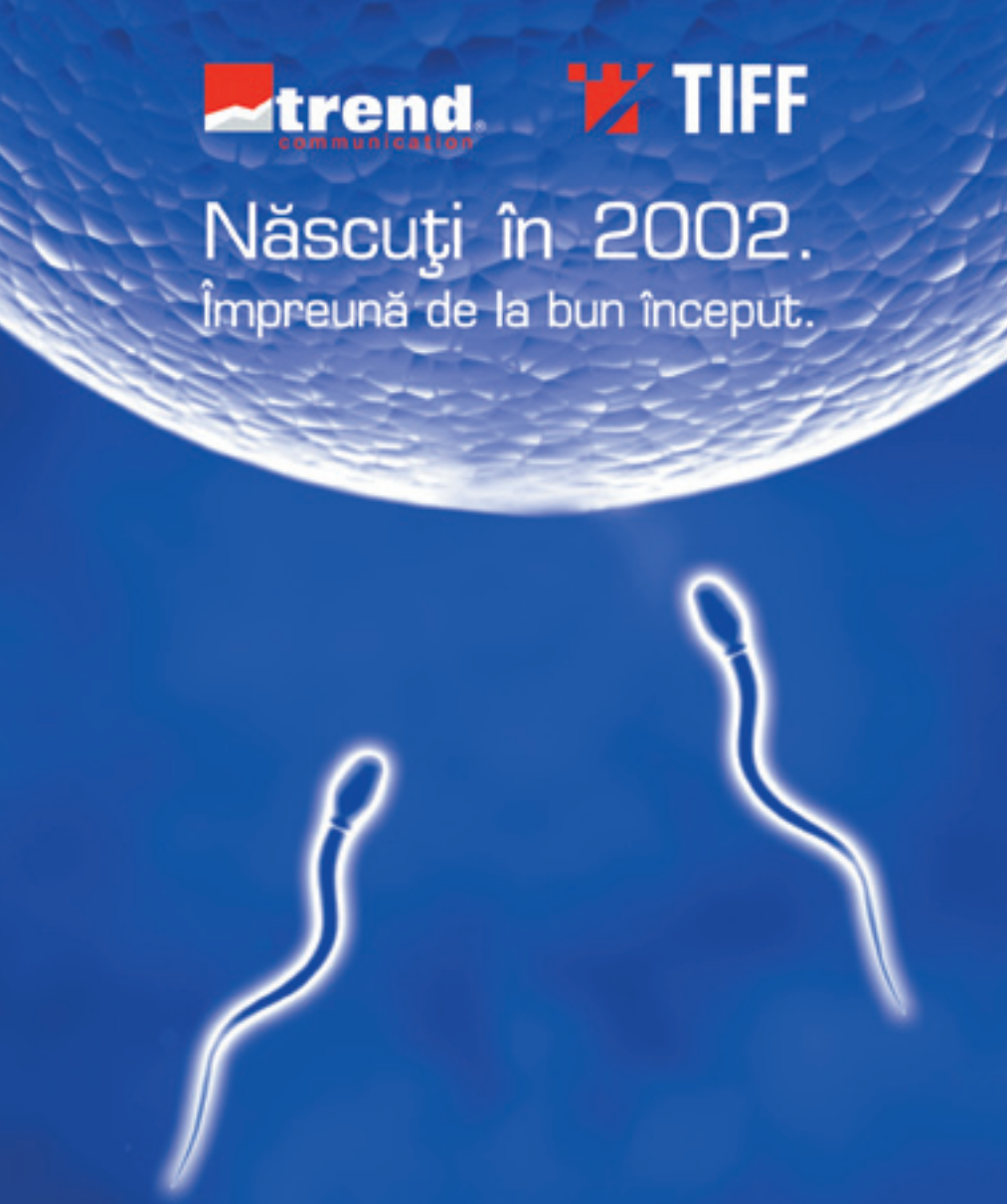

**UN FILM BUN
MERITA PASTRAT
PE DVD**

**ODS DE 4 ANI
IN SPRIJINUL
FILMULUI ROMANESC**

Născuți în 2002.
Împună de la bun început.

facebook.com/TrendCommunication

E aici. E neîmblânzit. Mercedes-Benz CLA.

Coupé-ul în 4 uși de la Mercedes-Benz.
Descoperă-l pe www.mercedes-benz.ro/CLA

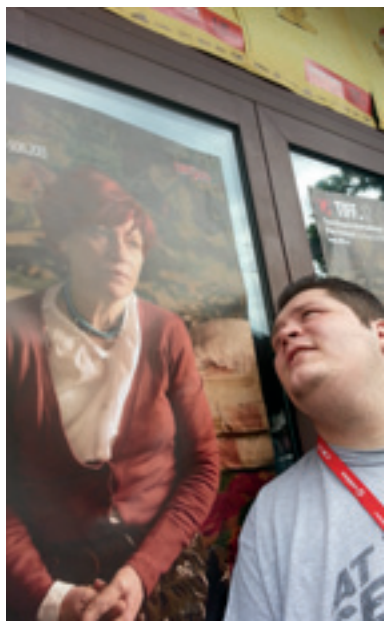

 Mercedes-Benz
The best or nothing.

CLA 220 CDI: consum mixt de carburant 8,7/100 km conform cu 80/1268/EEC: min. 4,2; max. 4,5. Emisie pond de carbon 192 g/km: min. 102; max. 117. Mașina de vânzare este cu titlu de prezentare.

■ TIFF Confidential

Ziua a 9-a, Zilele Filmului Românesc: Scurtmetraje III

hazardez la *spoilere* încă. Să discutăm despre ce s-a mai întâmplat în redacția AperiTIFF după inaugurarea metroului odată cu prăbușirea mi fizică. Întii de toate, m-am hotărât să candidez la primăria Clujului pentru că sînt sigur că voi câștiga dat fiind faptul că deja am început expansiunea tehnologică, industrială și urbană în aceste zile. Apoi, s-a discutat despre actrițe cu păr pe spate, despre cum toaleta pentru femei de la Casa TIFF poate fi confundată cu toaleta pentru *Batman* (din cauza fundei cu aspect de liliac al simbolului feminin de pe ușă), despre cum unul din redactori are un stalker de gen feminin și extrem de *callipygian* și probabil de asta nu mai dă pe la redacție, despre pornografia inter-rasială și despre cum dragostea trece la propriu prin stomac.

În orice caz, să trecem la mîncarea noastră de azi: tocnița de metraje scurte. Calupul trei are ca punct de începere *Rio 2016*, documentar despre un grup de gimnaste mignone ce se antrenează pentru Olimpiada din Brazilia. Filmat

pe alocuri pe șestache, *Rio* e o reafirmare a ideii că în taberele de antrenament olimpic se face, de fapt, un fel de pregătire post-spartană ce ar rivaliza chiar și pregătirile pentru Hitler-Jugend. Tinerele sînt supuse la cazne psihice și la pregătiri fizice intense, dar orice inițială rezistență sau reacție pe care ar avea-o părăsesc în momentul în care discută despre medaliile câștigate și despre ce ar vrea să facă în viitor.

Pastila Fericirii al Ceciliei Felmeri pleacă de la o premiză foarte corectă: răzbunarea pe funcționarii publici (care trăiesc din banii mei!), răzbunarea pe toți cretinonii lipsiți de bun simț și pe toți cei care te calcă pe coadă în felurite moduri. Construit în jurul unei emisiuni ce le dă ocazia pășiților să se răzbune pe cei care le-au greșit, emisiune care s-ar potrivi de minune în grila răposatului post TV care a făcut din Elodia o *Dinastia* a timpurilor moderne, scurtmetrajul debordează de bonomie, e poznaș și e o farsă chiar amuzantă. Ar fi mers, probabil, mai bine în formă de sitcom sau dacă ar fi prezentat mai multe răzbunări închipuite.

Urmează *I'm a Walking Contradiction*. Știu că vorba veche spune că, dacă nu ai nimic frumos de zis mai bine nu mai zici nimic, dar, dacă aș urma sfatul, nu cred c-aș mai scrie nici 10% din ce am scris pînă acum despre multe filme. În orice caz, *Contradicția* urmează viața unui grup de femei în diferite stagii ale

vîrstei, de diferite ocupații și cu diferite năzuințe: femeia cu copil ce schelălăie în timp ce aceasta face Yoga, adolescenta-lolită ce își vinde trupul oamenilor de afaceri străini, chinezoaica deprimată de Crăciun în a cărei familie se vorbește în chineză cu subtitrări în chineză, adolescenta ce-și populează patul și sufletul cu diverși indivizi gata să-i ofere sex și bătrîna care omoară niște pui de pisică, într-un moment ce face trimiteri la acceptarea secătuirii sexuale venită odată cu pensia.

Al patrulea scurtmetraj este *Maria* al lui Claudiu Mitcu, un film ce documentează ultima perioadă din viața numitei Maria (rudă a regizorului). Documentarul, dezarmant de intim și de personal, prezintă un tablou rural focalizat pe discuțiile despre moarte, despre familie, despre amintire și despre ritualurile de înmormîntare de la țară. Practic, spectatorul asistă la încheierea unui capitol din viața unei persoane, citit de către personajele sale cu umor și cu naturalețe.

Următorul scurtmetraj este unul din cele mai bune lucruri pe care le-am văzut în anul 2013: *Caseta nr. 4/Alexandra*, film la care s-a ieșit din sală la prima proiecție. Incomod, *gritty*, ireverentios, de o vulgaritate dusă pînă peste extrem, *Alexandra*

este ceva necesar în peisajul românesc. Rudă cu ceea ce făceau nemții prin anii '90 și americanii prin anii 2000 (cel mai apropiat echivalent fiind *August Underground*), *Alexandra* este un lucru nefăcut pînă acum la noi, extrem de binevenit și laudabil. Nu e pentru toată lumea (nu este sîngeros dar este stînjitor de-a dreptul) și în niciun caz pentru demoazele ce vor să creadă că nu există nimic rău pe lumea asta. De disclaimer-ul de la sfîrșit mă puteam lipsi jejer pentru că te scoate cumva din film dar, per ansamblu, e un proiect curajos, nemaivăzut în cinema-ul românesc și e ceva despre care ar trebui să se vorbească foarte mult.

Scurtmetrajul care încheie trilogia este *12 Minute* al lui Nicolae Constantin Tănase (cel cu *BLU*) și este o joacă foarte bine filmată de-a *Kill Bill* cu Margareta Pîslaru pe post de Meiko Kaji (în loc de Urami Bushi și Shura no Hana avem două melodii de-ale eternei Margarete). Într-o șaormerie se întîmplă crime care și-ar avea locul într-un film de Takashi Miike și se reaprind rivalități ce mocneau. Bănănăind frumos pe căi filosofice, scurtul lui Tănase e pictat cu panaș și este extrem de antrenant, ca un film asiatic ce se respectă.

Cătălin Mesaru

■ Bursa Binelui

Cel mai recent film în regia BCR

Povestea de azi: În competiție pentru mai bine. Te-ai gândit vreodată cum ar fi să participi la un campionat de bine?

Campionatul de bine este o competiție adresată în special organizațiilor mici și mijlocii, producții românești cu buget redus, în căutarea unui Oscar al binelui.

Este vorba despre acele asociații care au profil pe platforma de donații *Bursa Binelui*, unde au înscris proiecte care pot fi susținute cu sume mari sau mici de oricare dintre noi. ONG-urile pot câștiga programe de leadership și dezvoltare personală, vizibilitate pentru proiectele lor dar și dublarea sumelor strînse deja pe platformă. Pînă pe 16 iunie, organizațiile se pot înscrie în competiție, dacă

trimit un scurt plan de comunicare și fundraising în care prezintă cum vor să folosească *Bursa Binelui* pentru a strînge bani. Competiția urmează modelul unui campionat sportiv, dar mai simplu: calificarea în sferturi, în semifinală și finală. Pentru primele trei organizații clasate în funcție de suma donată și de numărul de donatori, BCR va dubla suma strînă în timpul Campionatului de Bine.

Înainte de lansarea competiției, membrii organizațiilor înscrise deja pe platformă au participat la un "antrenament" organizat de BCR, despre cum să-ți spui eficient povestea, cum să comunici online și cum să îi implici pe membrii comunității în care îți desfășori activitatea astfel încît să îți devină susținători.

Campionatul de bine vrea să ofere organizațiilor mici și mijlocii motivație și inspirație pentru a face fundraising într-un mod creativ și eficient. Dar dincolo de asta, vrea să le ofere încredere în forțele proprii. Intră pe www.BursaBinelui.ro și fă galerie pentru organizația ta preferată.

■ CONCURS: În căutarea TIFFarului 50+

1. Ce ai ratat la TIFF și nu trebuia pentru nimic în lume?
2. Care e filmul care ți-a plăcut dar nu vrei să recunoști?
3. Ce lucru extrem de important aveai de făcut, dar ai lăsat totul baltă și te-ai dus la film?
4. Despre ce film ai zis că ți-a plăcut numai ca să dai bine în ochii celorlalți?
5. Care au fost cele mai plăcute surprize? Dar cele mai mari dezamăgiri?
6. Cîte filme șoc ai văzut la TIFF și care ți-a plăcut cel mai mult?
7. Care a fost excesul nr 1 la TIFF?
8. Ce are TIFF-ul de reușește să scoată din casă oameni de peste 40 de ani?

TIFFARUL PE BICICLETĂ

Georgiana are 54 de ani și este inginerul căruia îi plac filmele. Am abordat-o pe stradă, în timp ce-și dezlega bicicleta și vroia să se întoarcă la serviciu.

1. Vroiam să văd *Pina* și n-am reușit.
2. Nu-mi amintesc, poate și pentru că în general, recunosc.
3. Aveam, de exemplu, azi o întîlnire pentru un proiect foarte important și am preferat să mă duc să văd *De ce fierbe copilul în mămăligă*.
4. Acum vreo trei ani, era un film al Sofiei Coppola (n.r. *Somewhere*), despre ăla am zis că mi-a plăcut fără să-mi placă efectiv.
5. *De ce fierbe copilul în mămăligă* e o surpriza plăcută. La capitolul dezamăgiri, de obicei spre finalul festivalului, cînd nu-mi mai rămîn filme pe care le-am ales în prealabil.
6. Nu prea îmi aleg filme șoc și nici nu am dat peste filme șoc.
7. Într-un an am văzut 28 de filme, din care am reținut doar cîteva, că deja erau prea multe.
8. Filme!

A consemnat Ion Indolean

Aeroportul Internațional Cluj-Napoca

Aeroportul Internațional Cluj-Napoca

Consiliul Județean Cluj

100% 100% 100%

InterogaTIFF

Gabriela Bodea, despre digitalizarea cinematografului Victoria

Gabriela Bodea, directoarea Asociației Victoria Film, vorbește despre digitalizarea cinematografului Victoria și despre programele cultural-artistice pe care le concepe și promovează.

Cînd și cum ați reușit digitalizarea cinematografului Victoria?

Am reușit să punem în funcțiune aparatul digital la cinematograful Victoria înainte cu două zile de începerea TIFF, ediția a 12-a. A fost necesar să re tehnologizăm cinematograful pentru că, începînd cu 2014, distribuitorii nu vor mai aduce filmele pe peliculă de 35 de milimetri, așa că se pare că asistăm la sfîrșitul acestui tip de proiecție. Părea un lucru imposibil de realizat, pentru că un aparat din acesta costă foarte mult, așa că Asociația Victoria Film a început demersurile necesare pentru digitalizarea cinematografului și a cîștigat un grant de 20.000 de euro din partea Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură, de la Bruxelles, sub egida căruia se desfășoară programul MEDIA și care acordă subvenții pentru echiparea cinematografelor. Totul minunat, dar această entitate acordă doar o parte din banii necesari, așa că ne

aflăm în continuare într-o situație dificilă, pentru că eram în imposibilitate să obținem restul sumei. Cinematograful Victoria este unul de artă, care își dorește să atragă tinerii, iar pentru asta practică niște prețuri extrem de scăzute, fără concurență pe piața locală. De asemenea, noi, cei care l-am luat în administrare, avem o înțelegere cu primăria – pentru că este proprietatea acesteia – să realizăm un număr de spectacole gratuite pe lună. În fiecare zi, de la ora 15:00, intrarea este liberă pentru elevi, studenți și pensionari. Deci era foarte greu de strîns diferența de bani, așa că am început niște demersuri la primărie și domnul primar, Emil Boc, ne-a dat un răspuns favorabil. Apoi și Consiliul Local, care a înțeles destul de repede necesitatea instalării acestui aparat. Au înțeles și faptul că eram foarte presați de timp, motiv pentru care Consiliul Local a aprobat eliberarea unei sume nerambursabile pentru investițiile în

cinematograful Victoria. Primăria Clujului este prima din țară care s-a implicat în finanțarea digitalizării unui cinematograful.

Cum a evoluat numărul de spectatori la cinematograful Victoria, atît la TIFF, cît și în afara festivalului? A crescut interesul legat de filmele de artă?

Am simțit o creștere a numărului de spectatori și interesului lor, însă numărul lor crește foarte lent. Este nevoie de-o muncă susținută și îndelungată ca să cîștigi publicul, dar în fiecare lună se observă că spectatorii noștri vin în număr tot mai mare la Victoria. Aș vrea să am măcar o dată pe săptămînă spectatorii pe care îi am, aici, la TIFF, la fiecare spectacol. Publicul începe să ne caute din ce în ce mai mult, iar acum, odată cu instalarea acestui aparat, ai satisfacția de a vedea un spectacol cinematografic la cele mai înalte standarde.

Piața Unirii

Un pistol în fiecare mînă

Bărbații de vîrstă mijlocie din comedia impregnată cu umor sec a lui Cesc Gay par a fi o specie aparte. Sînt deziluzionați, depresivi, dar se străduiesc să mențină aparențele, să-și păstreze un dram de mîndrie chiar și atunci cînd se milogesc sau cînd îi macină regretele, vinovăția sau frustrarea. Filmul construiește cîteva situații,

aparent fără legătură între ele, în care diverși bărbați de peste 40 de ani trec prin momente umiltoare edificatoare ce îi conduc către reflexie și schimbare în viața lor. Dialogurile savuroase, regia și actorii, din vîrfurile panteonului cinematografic spaniol, o parte dintre ei cunoscuți din filmele lui Almodovar, contribuie la un film care

generează empatie, dar e totodată amuzant. Bărbații în toată firea care sînt puși la perete, disperați, emasculați, trăiesc într-o lume în care *el macho iberico* agonizează pe la colțuri și pe bănci prin parcuri, fumînd cu privirea-n gol, incapabil să-nțeleagă ce s-a schimbat.

Radu Meza

În afara TIFF, ce filme se difuzează la Victoria și cum sînt alese?

Cinematograful Victoria este unul de artă și face parte din EUROPA CINEMAS, o rețea care promovează filmul european, în special, și repertoriul de filme este în consecință. De asemenea, încercăm să venim cu alte programe care nu apar în programarea obișnuită a multiplexurilor; avem un program de cinematecă, avem o colaborare cu arhiva națională de filme și reluăm sau prezentăm filme aduse de acolo. Asta tot în ideea de-a ne aduce aportul, într-un

fel, la educația tinerilor și de-a le arăta creații cinematografice mai vechi, dar și de-a readuce în săli și publicul mai în vîrstă, care își reamintește cu mare plăcere filmele din tinerețea lor. Avem și un program numit "Documentarul de miercuri", pentru că ținem foarte mult să promovăm documentare. În plus, lucrăm destul de mult cu școlile și inițiem programe pentru elevi, care vin cu școala la film, ceea ce este altceva decît să vin ei cu părinții sau singuri.

A consemnat Ion Indolean

Umbre

Evadarea

Ingrid Bolsø Berdal, această versiune nordică și sexy a lui Charlize Theron, în rolul lui Dagmar, face un tur de forță răz-bunătoare în acest al treilea lung-metraj al lui Roar Uthaug, regizorul slasherului glacial *Cold Prey*, în rolul unei bandite cu năzuințe maternale și de vendetă. *Evadarea* are ca fond devastarea produsă de Moartea Neagră cu un deceniu în urmă, fond pe care se derulează aventura lui Signe, în vîrstă de 19 ani, a cărei familie este asaltată de gruparea de pungași asasini a lui

Dagmar. Lui Signe i se pregătește o soartă neagră dar, reușind să se alieze cu mezina grupului, se decide să fugă. Ce urmează este o aventură care te ține cu suflul la gură și cu toți mușchii încordați. Filmul este extrem de ritmat și de impactant vizual astfel că *Evadarea* rivalizează chiar și blockbusterele americane. Mare atenție la superbele secvențe acvatice în rânti și la peisajele completamente *mindblowing* din Norvegia.

Cătălin Mesaru

Povești cu final fericit

Livrate de TNT

■ InterogaTIFF

„Acest festival e extrem de democratic”
Frederic Boyer, membru al juriului**Frederic Boyer a fost director de program la Director's Fortnight la Cannes, este director artistic la Tribeca Film Festival și director artistic al Les Arcs European Film Festival.****Unde se plasează TIFF în peisajul festivalier european?**

Este prima dată când vin aici. E dificil să vii aici după Cannes, dar sînt foarte fericit să fiu aici pentru că este multă energie și un public tînăr numeros. De asemenea, toată lumea se bucură că realizatorii de film fac Q&A-uri minunate, mult mai lungi decît în alte părți, ceea ce este un lucru bun. Chiar și în Tribeca, Q&A-urile sînt bune, dar totuși scurte pentru că sînt atîtea lucruri de făcut.

Care e trăsătura distinctivă a acestui festival?

În primul rînd, un festival bun are nevoie de un director de program bun și Mihai (Mihai Chirilov n.r.) este un director de program minunat pentru că nu aduce doar filme care să satisfacă publicul, ci aduce și o parte din personalitatea lui. Selecția de filme e foarte inteligentă, foarte diversă. Este foarte important să aduci împreună cinematograful popular și cel *art house* într-un festival. Unele filme pot satisface, altele nu. Și cîteodată vezi un film, nu-ți place pe moment și două zile mai tîrziu îți dai seamă că-l înțelegi

altfel. E nevoie și de timp. Am aici mulți prieteni din circuitul festivalurilor de film. Vorbim despre cinema, despre mîncare, despre pescuit, despre viețile noastre. E important să conectezi viața de zi-cu-zi la festival. Sînt mulți invitați din mai multe profesii care nu doar oferă interviuri presei, ci și vorbesc cu studenții. Acest festival e foarte viu. Publicul poate întîlni realizatorii de film la masterclass-uri. Acolo prind energie și dorința de a lua camera și a face un film imediat.

Dată fiind experiența dumneavoastră de la festivalurile de film, unde se plasează cinematografia românească pe circuitul internațional?

Am proiectat *Porumboiu* pentru prima dată acolo și am fost foarte fericit. Am văzut *Moartea domnului Lăzărescu* și urmăream *Aurora* și întregul nou val. Dar îmi place și Pintilie. Am foarte mult respect pentru el și ceea ce face. Există un nou val și apoi un nou nou val. Adrian Sitaru pregătește un nou film. Îi urmăresc, bineînțeles, pe Puiu, Porumboiu, Sitaru și alții.

Cum e diferit publicul TIFF față de cel de la Cannes sau Tribeca?

Acest festival e foarte democratic. Mi se pare un lucru bun că nu este o zonă VIP. Deci poți să vezi realizatori de film faimoși bînd o bere cu publicul. În Cannes sînt multe bariere. Tribeca e totalmente diferit. E dedicat culturii populare, muzicii, dansului, teatrului. Avem competiție, new media, gaming. E în New York, deci atmosfera e total diferită.

Ce filme din afara competiției ați văzut? Ce ați recomanda?

Sînt un mare fan al filmului *Gloria* și știu că realizatorul acestuia, Sebastián Lelio, va veni în Cluj azi sau mâine. Am văzut majoritatea filmelor lucrînd pentru festivalul de la Les Arcs. Este un film foarte bun în competiția de aici, dar nu pot să vă spun mai multe. Tot ceea ce pot spune e că programul competiției este foarte bun și foarte divers.

V-a plăcut în mod special vreun film românesc recent?

Urmăresc tot. Mă uit la DVD-uri, vorbesc cu realizatorii de film. Unele festivaluri aleg premiul publicului de la toate celelalte festivaluri cînd

fac programul. A face un program de festival nu înseamnă doar să vezi filme. E important de asemenea să bei o bere, să discuți, să ajungi să cunoști oamenii din școlile de film, să te implici, și atunci vei înțelege ce se întîmplă, nu doar așteptînd să apară filmul fără să știi nimic.

Cum credeți că se va dezvolta festivalul în viitor?

Cred că festivalul trece printr-o

perioadă de schimbare și evadare din tradițional. E întotdeauna bine să găsești căi să integrezi diverse produse media, poate nu provenind exclusiv de la realizatori de film, poate documentare, portrete, poate ceva transmedia, poate să proiectezi un film pe o biserică de lemn, pe o școală, pe un rîu sau oricum în aer liber. Proiecțiile în aer liber sînt fantastice.

A consemnat Radu Meza

■ Must see – 3x3

Carlos

Olivier Assayas își încearcă mîna la thriller-ul biografic de (foarte) lungă formă, anume un tablou *viața și opera* lui Carlos Șacalul. Și nu e doar o prezentare a omului, ci mai ales a vremurilor și a altor oameni care l-au făcut pe Carlos ce este (sau ce a fost). Carlos a fost un globtrotter al extremismului politic, fiind unul dintre cei mai desăvîrșiți traineri de dezvoltare personală pentru brigăzi ale morții din Sudan ori pentru diverși magrebieni prin Franța. În egală măsură, Carlos a fost o plămuire a clocotului marxist al anilor '70, un fel de numitor comun pentru toți cei care își doreau o schimbare radicală a lumii, de preferință cu un AK-47 ruginit în mîna. Dar evident că Șacalul e doar un alt om și căderea lui e inevitabilă, iar pentru felul fidel-milimetric în care Assayas cartografiază creșterea, intrarea în legendă și căderea unui terorist cel puțin la fel de șarmant ca un star de cinema merită să înțepenii pe un scaun din sala de cinema.

Mark Racz

florăria
Kara

Stil parizian în inima Clujului!

Cluj-Napoca, str. Universității 8, tel.: 0264 40 22 42, 0735 77 97 99

■ InterogaTIFF

Interviu Tom Wilson

Britanicul Tom Wilson, prezent la TIFF cu scurtmetrajul *Înainte de cădere* și lungmetrajul *Experimentul București*, vorbește despre poziția sa aparte în cinematograful românesc.

Cum ți-a venit ideea să faci un mockumentar? Dacă nu mă înșel, e primul de acest gen din cinematografia românească. Te consideri un deschizător de drum?

Numai în ultima vreme mi-am dat seama că probabil este primul mockumentar românesc și, dacă e așa, aș fi cel mai fericit, mai ales dacă le-aș deschide și altora calea. Sînt atîtea povești care trebuie să fie spuse, iar forma asta este de *super low-budget*.

De ce ai ales forma de mockumentar pentru a spune această poveste? Cum poate comedia să pună în discuție probleme serioase, ca ideea de reeducare, o temă multi-abordată de filmul tău, care preia chiar imagini de la "Experimentul Pitești"?

Sincer, partea de comedie nu a fost intenționat comică. Această

combinație între ficțiune și adevăr a fost gîndită să fie serioasă. Am fost surprins că oamenii au găsit atît de mult umor. Eu am vrut să folosesc forma de mockumentar ca să subliniez chestii adevărate, pentru că mi se pare că asta e funcțiunea filmului. Filmul este un mediu care folosește ficțiune, povești inventate, iar prin aceasta ajungem la adevăr. Mi se pare că niște chestii istorice, ca Holocaustul sau Experimentul Pitești, sînt lucruri prea dure pentru ca un documentar să le poată atinge în miezul lor. Putem face cinci documentare despre Experimentul Pitești și să fie cinci perspective diferite față de ce s-a întîmplat, pentru că nu există un adevăr perfect. Fiecare are concepția lui. Eu tot timpul am fost fanul formei de mockumentar, pentru că prin ea atingi niște lucruri pe care nu le poți atinge printr-o altă

abordare. În plus, mockumentarul a fost forma de film pe care puteam să o fac fără buget și fără sprijin. Nici nu am avut mare încredere în proiect și am fost pregătit de multe ori să pun totul în sertar, de aia am și ales să lucrez singur, pentru că nu eram sigur că o să iasă ceva.

Poți face o paralelă cu *Zelig* al lui Woody Allen?

Zelig e mai pe comedie. Sincer, nu am văzut niciun mockumentar care să nu fie comic, chiar dacă sînt convins că există. Mocumentarul meu preferat e *Le Donk & Scor-zay-zee* al lui Shane Meadows. E despre un rapper și prietenul lui.

Faptul că mockumentarul tău nu e foarte comic îl apropie de documentar, pentru că punctează niște realități sociale din țară. Poate fi filmul privit ca un manifest social?

Filmul este un mediu care are mult mai multe subtilități pentru a fi folosit numai pentru un manifest social, dar e clar că viziunea mea asupra societății este acolo. Cred că dezgustul meu față de capitalismul sălbatic se vede foarte clar. Se simte ura asta pe care o am față de status-quo-ul din societate și frustrarea mea față de lipsa clarității din istoria românească recentă. Nu o să știm niciodată ce s-a întîmplat după 1989, în acea perioadă de tranziție. Deci, da, filmul meu este un *statement* foarte dezamăgit, dar nu e un manifest care să dea o soluție,

ci doar pune întrebări. De ce nu știm despre Experimentul Pitești, de ce nu știm de anii '90, de ce societatea românească este așa cum e?

În România există o tendință de a pleca din țară. Tu cum de ai ales să te muți aici?

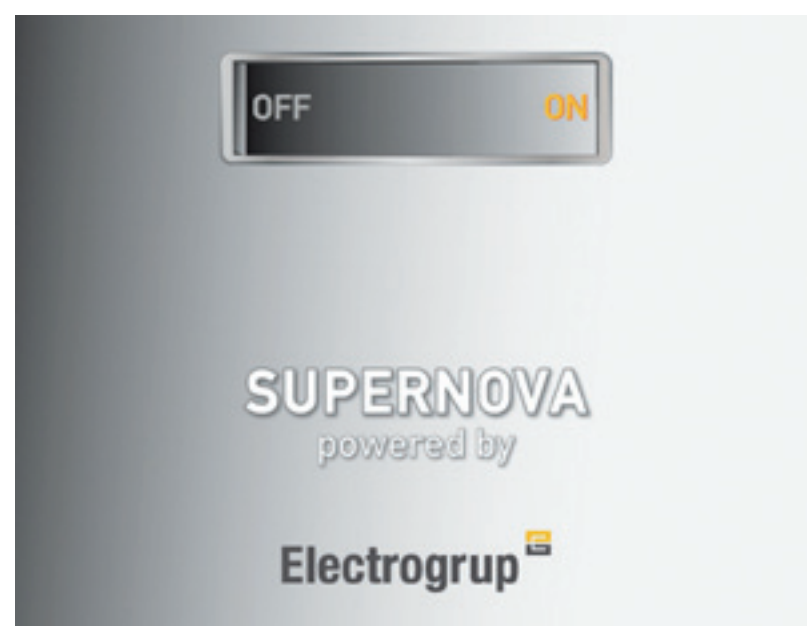
Pentru că în Anglia, dacă nu ai o carieră solidă, nu poți să-ți plătești cheltuielile, așa că ești forțat să ai o viață corporatistă și este frustrant să lucrezi numai ca să-ți plătești chiria. România mi-a deschis oportunități enorme și recunosc că sînt foarte privilegiat pentru că am multe șanse aici. Și cred că străinii în general sînt foarte privilegiați, pentru că românii

sînt foarte primitivi. Trebuie să ne folosim de aceste privilegii să facem ceva pentru țara asta. Trebuie să milităm pentru schimbări pozitive.

A fost greu să-i convingi pe oameni să se joace pe sine într-un univers alternativ?

Nu, a fost înfricoșător de ușor. Le-am explicat rolul, iar ei au improvizat, nici măcar nu a trebuit să le pun cuvinte în gură, ci și-au asumat rolul. Niciunul nu e actor, dar sînt foarte talentați și am vorbit cu ei ca și cum ei erau acele personaje. Și nu și-au ieșit din caracter minute întregi.

A consemnat Ion Indolean

PROMOȚIA de SÂMBĂTĂ
8 iunie

TIFF
shop

la TIFFul Acasă!

Vii la

CASA
TIFF

cumperi o pălărie și un tricou alb VISION

și primești un **VOUCHER**
pentru proiecțiile festivalului.

Ne poți vizita la **shop.tiff.ro**

■ Operation Kino

Kino Caravan Goes Fifth

In a joint endeavor of four film festivals from the Balkan region (TIFF, Sofia, Sarajevo and Istanbul) and with the support of the EU programme MEDIA Mundus Operation Kino was born with the affirmed aim of facilitating the access of the Southeast Europe audiences to foreign and European short and feature films and, consequently, of supporting the development of the next generation of filmmaking talent. In a utterly democratic manner, each of the four aforementioned festivals selects about 10 to 15 films which are then taken on a journey through all those regions (which are as varied as the cinematic content itself) still virgin in terms of big screen film festival experiences – the most deprived and unprivileged parts of the country with no proper cinematographic infrastructure or film culture. Ideally, these new audiences would (re)discover a long forgotten or completely new

pleasure – watching films in an auditorium-like environment, be it indoors or open-air.

Of course, there is, as always, an alternative – because there are titles which cannot, by definition, “travel” as well as others – which actually widens the viewing possibilities to worldwide scale. Enter the Operation Kino Video on Demand platform, created in cooperation with Reelport GmbH and designed not only for internet viewing, in accordance to the rules and content existing on each of the respective festivals websites, but also for digital cinemas as an Operation Kino Cinema on Demand package operated under the Europe’s Finest label of Reelport GmbH. Since its foundation, the short film portal Reelport has carried out groundbreaking work in order to make the world-wide distribution of short films more professionalized with the digital concept, the complicated process is

reduced to a small number of steps: film makers register online, complete the submission form, provide a synopsis and some film stills, and then, upload their films. Once the films have been uploaded, potential buyers and over 70 international film festivals can access them online. At the same time, as there’s no denying that the film-watching experience is more and more connected to the internet, there are certain further expansion plans which could imply the involvement a feature film aggregator. If the plans were to become reality, they would ensure the operational, editorial, marketing and financial interfaces between the rights-holders and various new VoD platforms such as iTunes, Sony (PlayStation, PSP, Media Go, BRAVIA TV Connected) and Google (Youtube/Android VoD services).

Going back to Operation Kino, watching films on a big screen remains their main focus – thus, this

year marks the addition of a new and extremely valuable partner, the Odessa International Film Festival (the 4th edition will take place next month, July 12 - 22), which thus expands the program and makes it available for the Ukrainian audiences. Next to OIFF, two other festivals have just joined this endeavor as affiliates – Vilnius International Film Festival (Vilnius IFF) “Kino pavaris” and Prishtina International Film Festival (PriFEST).

As with every edition, the caravans do vary from one country/festival to the other; thus, the OK - SFF on the Road “cinema on wheels” programme is made up of 5 to 25 films and for every city there is a different selection, amongst which are the winners of the short film competitions of the four festivals, partners in this project (Sofia Short Challenge); after only one year of Operation Kino in Bosnia-Herzegovina, the programme was wrapped by re-opening the first cinemas after the war in Travnik and Gorazde, as well as promoting its new programme section Punk Cinema, designed for yet to be established filmmakers who are given the chance to promote

and develop their works, by offering them one-to-one meetings with film professionals, but also an active participation and workshops; given the fact that Istanbul is a megacity of a population of 15.000.000, organizing activities in the outskirts of the city had enabled Operation Kino – Istanbul International Film Festival, which comprises two consecutive parts, to reach an audience, which normally does not have the means to attend cultural events, due to both financial and logistic restraints. And, last but not least, there is TIFF.. As soon as the festival ends at the beginning of June, the TIFF Caravan – Operation Kino takes over. During the tour, audiences in over ten cities are able to see, for 2-4 days, about 10 of the films which have already delighted the Cluj audiences.

Then what about the feedback? Well, the 4th edition of the Caravan took place between July 13 and September 6, 2012 and had 9 destinations: Constanța, Mangalia, Sibiu, Cluj, Iași, Brașov, Bistrița, Oradea and Timișoara.

Codruța Crețulescu

■ TIFF News

Show Me The Money!

Corneliu Porumboiu’s latest feature film *Metabolism* or *When Night Falls on Bucharest* (working title) is the first Romanian film to be supported by France’s World Cinema Support fund (WCS), which was established a year ago by the Ministry of Culture and Communication and the Ministry of Foreign Affairs.

At the Romanian Days’ industry panel yesterday, Emmanuelle Deprats of France’s CNC revealed that eight projects from Central and Eastern Europe in WCS’ first year of operations where a total of 53 projects were supported after being selected from around 300 applications.

To be eligible for support from WCS, the film must be a co-production between a production company established outside of France - in the case of Porumboiu, this was his own company 42km Film which he runs with Marcela Ursu - and a French-based company (here: Les Films du Worso), and the majority of filming must take place outside of France.

The subsidies granted before filming begins are in two categories:

first and second feature-length projects, and projects by more experienced film directors.

In addition, postproduction subsidy can be requested by the French production partner for a project that could not be supported in the application round for the pre-filming subsidy. The only production to be backed in this latter category was the Kazakh drama *Harmony Lessons* which premiered in the Berlinale’s Competition last February and won a Silver Bear for the work of the cinematographer

In its first year, WCS allocated an average of € 115,000 to each of the fiction projects and € 60,000 to the documentary projects, with a total of 53 projects supported so far. Four of its funded films screened in Cannes last month - ranging from Ritesh Batra’s *The Lunchbox* (India) to Hineer Saleem’s *My Sweet Pepperland* (Iraq)

Although Romania has only had one film supported by WCS so far - compared to 22 projects from Argentina -, Deprats says that there are some Romanian projects which

have been submitted for the next funding session - so fingers crossed for good news this autumn! (www.cnc.fr/web/fr/cinemas-du-monde).

Meanwhile, Agnes Havas, head of the new Hungarian National Film Fund (MNF), (www.filmalap.hu) was pleased to report that, contrary to recent reports in the media, “Hungarian films are alive and well and will be returning soon to film festivals.”

Indeed, the first festival premiere of a MNF-funded film will be in Karlovy Vary’s Competition next month with the selection of Janos Szasz’s major European co-production *The Notebook*, based on Agota Kristof’s novel *Le Grand Cahier* and cinematography by *The White Ribbon*’s Christian Berger. *Child’s Pose*’ sales agent Beta Cinema will be handling international sales.

“The focus for us is on a good story, and we support in three stages - script development, project development,” says Havas who can draw on her own extensive experience as producer when advising young film-makers on the right strategy to take.

After a brief hiatus, Hungarian directors are back behind the camera with a vengeance this year - and production support in their pockets from MNF: productions cranking up have included new projects by Kornél Mundruczó (*White God*), Ibolya Fekete (*Mom And Other Loonies In The Family*), Gyula Nemes’ *Zero* and Márk Bodzsár’s black comedy *Godly Shift*, and Robert Adrian Pejo’s *Paw*.

In addition, MNF - who now also owns the former Mafilm studios and the Hungarian Film Lab - is also supporting the restoration and digitization of milestones in Hungarian cinema. One restoration

project now been undertaken - frame by frame - is the silent movie *The Undesirable* (A Tolonc) directed 99 years (!) ago in Cluj by a certain Mihály Kertész, who later went on to make a name for himself in Hollywood as Michael Curtiz of *Casablanca* fame.

The restoration work should be finished in time for the centenary of the film’s making next year - and it would be most fitting if it could be shown at next year’s TIFF - hopefully with a raft of new films “made in Hungary”.

Martin Blaney

■ Who’s who @ TIFF

DARKO BASHESKI: CEO of the Macedonian Film Fund, which was established in 2006 to provide comprehensive funding for the film industry and to further develop the traditions of the national cinematography, developing a new cinema, opening up sales channels and promoting films and film authors. The film funding activities support the development, production and distribution of films which have a likely potential to achieve international recognition, thereby enhancing the cultural identity of the nation’s film productions and improving the economic viability of its cinematography. The Fund also encourages all filmmakers to engage in international co-productions as a way of providing international distribution and thus wider audiences, recognition and promotion for the nation’s films and filmmakers. The Macedonian Film Fund aims to attract foreign producers to shoot in the country, offering very competitive prices, different tax incentives and the most beautiful of landscapes which are all within

easy reach. The Macedonian Film Fund has been an EFP member since 2009.

GRAINNE HUMPHREYS: Director of the Dublin International Film Festival, an acclaimed and popular showcase of world cinema dedicated to presenting and supporting the very best in Irish and international film. Held annually each February since 2003, the 11 day event showcases 130 feature films and short films, alongside industry workshops and masterclasses. 2013 guests include Costa Gavras, Joss Whedon and Danny DeVito.

ANSGAR VOGT: Programmer for Berlinale / Forum which, since 1971, stands for new trends in world cinema and fresh narrative forms. Unconventional, essayistic works of cinema, long-term observations, documentaries, cinema from countries off the beaten track - everything that goes beyond the mainstream. Since 2006, Forum Expanded has extended the program to include experimental film and video art for both cinema and exhibition contexts.

The Undesirable

InterogaTIFF

"This festival is extremely democratic"

Frederic Boyer, member of the jury

Frederic Boyer is former head of programming for Director's Fortnight at Cannes, artistic director of the Tribeca Film Festival and artistic director of Les Arcs European Film Festival.

Frederic Boyer

How does TIFF fit into the European festival landscape?

It's the first time I'm here. It's difficult to come here just after Cannes, but I'm so happy to be here because of the energy and the young audience. Also, everybody is happy the film-makers are doing wonderful

Q&As, much longer than anywhere else, which is good. Even in Tribeca, the Q&A are good, but shorter because we have so many things to do.

What is this film festival's distinctive feature for you?

First of all, a good festival needs a

good programmer and Mihai (Mihai Chirilov) is a wonderful programmer because he's not only bringing films to please the audience, but he brings also a part of his personality. There is a very intelligent selection of films. It's very diverse. It's very important to bring

popular cinema together with art house in a film festival. Some films can please, some films cannot please. And sometimes you see a film, you don't like it right away and, two days later, you realize you perceive it differently. There are a lot of friends here whom I know from the festival circuit. We are talking about cinema, about food, about fly-fishing, about our life. It is important to connect life to the film festival. There are guests from different professions here. They're not only giving interviews to the press, they are also talking to the students. The festival is very alive. The audience can meet the film-makers in master classes. They're giving everyone the energy and desire to take a camera and make a film right now.

Given your experience at Cannes and Tribeca, where does Romanian cinema fit into the international film festival scene?

We screened Porumboiu's film for the first time when I was there and I was so happy. I watched *The Death of Mr. Lăzărescu* and I was following *Aurora* and the *New Wave*. But I also like Pintilie. I have a lot of respect for Pintilie and his work. You have this *New Wave* and then a *New New Wave*. Adrian Sitaru is preparing a new film. I'm following, of course, Puiu, Porumboiu, Sitaru.

In what way do you think the Transilvania IFF audience is different from the Cannes or Tribeca audience?

This festival is extremely democratic. The good thing here is that there is no VIP room. So you can see wonderful and very famous filmmakers having a beer with members of the audience. In Cannes you have them separated by these barriers. Tribeca is totally

different. It's dedicated to pop culture, to music, to dance, to theatre. We have a competition, new media, gaming. It's in New York so there's a totally different atmosphere.

What films outside the competition have you seen? What would you recommend?

I'm a total fan of *Gloria* and I know filmmaker Sebastián Lelio is coming to Cluj today or tomorrow. I saw most of the films while working for Les Arcs European Film Festival. There's a very good film in our competition, but I cannot talk about it. All I can say is that the competition program is very good and very diverse.

Is there any recent Romanian film that you particularly liked?

I'm following everything. I'm watching DVDs, I'm talking with the filmmakers. Some festivals are choosing the audience award from all the other festivals when doing the program. Programming is not only about watching the films. It's important also to have a beer, to discuss, to get to know people from the film school, to be involved and then you'll understand what will happen next, not by only waiting for the film knowing nothing.

How do you think the festival is likely to develop in the future?

I think the film festival is passing through a period of change, of escaping from the tradition. It's always good to find a way to show different media, maybe not done by film-makers, maybe documentaries, maybe a portrait, maybe something *transmedia*, maybe show a film on a wooden church, or on a school, or a river, in open air. Open air screening is fantastic.

Interview by Radu Meza

TIFF Review

Vampires and Werewolves and Zombies: Oh My!

When I was a kid I watched every old monster movie that turned up on TV. I was an expert on the Mummy, could talk cogently about Dracula's daughter, and can still recite the werewolf incantation by heart: "even a man who is pure at heart and says his prayers by night, can become a wolf when the wolf bane blooms and the autumn moon is bright." Then I grew up. After *Young Frankenstein* came out it was pretty hard to look at the whole genre without giggling, and by the 1980s monster flicks weren't so popular, aside from a few fondly remembered movies like *An American Werewolf in London*. Frankly I didn't miss them. I was surprised in the mid-1990s when I found myself sucked in to the TV series *Buffy, the Vampire Slayer*, but the undead element in that exceptionally clever

show was so obviously a metaphor (of teen angst, of fitting in, of closeted homosexuality) that audiences were encouraged to probe beyond the surface. Now we're in the middle of a monster boom, with vampires, werewolves, and zombies taking over screens big and small worldwide, and I'm perplexed. What's the attraction?

I get that vampires can be sexy, but zombies? I've seen both of Bruce LaBruce's zombie films, *Otto*; or, *Up With Dead People* and his laughable porn title *L.A. Zombie*, and believe me, it's hard to get aroused (granted, that could be LaBruce's point, though it's difficult to know with him). Maybe I'm the odd man out, and maybe the general populace gets off on the idea of having sex with the undead. Me, all I can think of is the classic camp scene in *Andy Warhol's Frankenstein*, when Udo Kier proclaims "To know

death, Otto, you have to fuck life in the gall bladder!"

So what's the draw? Is it the confluence of sex and death, which always troubled me as an over-referenced element in our psychological make-up? I've never bought the whole "la petite mort" thing, yet I've been trying to understand our fascination with these creatures, and the screening on Thursday of *Miss Christina* (*Domnișoara Christina*) has got me thinking again. There was also Jim Jarmusch's new film *Only Lovers Left Alive*, which premiered in Cannes last month. For me it's minor Jarmusch, recycling too many old vampire gags, yet of course the director is aiming for something more, and the most successful element in the movie is his evocation of the world-weariness of people who never die. When you've done it all and

seen it all, how do you find the energy to get up out of your bed (or coffin)?

Is the world gripped by a particular zeitgeist that draws us at this moment to these monster stories? Is the pervasive sense of uncertainty, the utter inability to predict the future on any level, the general pessimism swirling in the air, leading us to return to the undead, not for chills but for something deeper within us? Perhaps there's something oddly comforting about the way we've reduced the element of evil in so many of these films and series (the Jarmusch, the *Twilight* films, *True Blood*), tempering the monsters with our own humanity and maybe, just maybe, ascribing some of their monstrosity to ourselves.

Switching gears, I need to pay tribute to the late, great Esther Williams, who died on Thursday at

the age of 91. Obituary writers will doubtless be questioning her acting skills, but really, what's the point? Williams was a personality, a screen presence whose enormous smile, unchanging and perfectly radiant as she gloriously rose from MGM's vast pools of water, made audiences everywhere happy. In films like *Bathing Beauty*, *Million Dollar Mermaid*, and *Skirts Ahoy!*, she projected an optimistic joy that forever makes me beam with delight. Is it cheesy to say that maybe films are my undead? Williams is gone but her movies, and the effect they have on audiences willing to open themselves to their pure pleasures remain, and that gives me enormous comfort. Thanks for everything Esther, now and forever.

by Jay Weissberg

■ Blog

Contra hipsterismului în cinema

Încerc din răspuțeri să nu detest hipsterii și mai mult decât o fac deja. Dar îmi vine din ce în ce mai greu să nu cedez total unei forme iraționale de hipsterofobie, mai ales că, în ultima vreme, îmi distrug toate locurile care-mi plac în București. Nu pot să asist fără reacție la felul în care orașul se gentrifică pentru a face loc cafelelor de fițe, barurilor "cochete" și depersonalizate cu prețuri de Elveția, și bicicletelor lor. M-am săturat de locurile standardizate care îți impun un *dress code*, de bistrouri în culori pastel cu fotolii Ikea și lămpi conceptuale și Bat For Lashes ca soundtrack, unde hipsterii vin pentru un pseudo frapucino dar, de fapt, nu fac decât să se scaneze unii pe alții în jocul "who's the coolest of them all". Mi-e dor de bombele de la subsol insalubre cu pereți scorșiți (pe bune) care put a țigară, cu podele năclăite de sudoare și bere. Din cele unde pe ușa budei nu șade condescendent un semn grafic ilizibil scornit de mintea bolnavă a unor copywriteri frustrați de reclamele la detergenți, care vor cu tot dinadinsul să te facă să te simți mai prost ca o toaletă. Vreau locante care servesc doar ceai cu

rom și care au meniul scris cu pixul și care par refugii pentru toți declasații. Îmi lipsesc poezii ratați, metalistii patetici și amatorii de Rush demodați, dar devotați, femeile cu istorie pe față și șantezele obosite cu rochii în model leopard. Mi-e rău de la atîta "bun gust." Problema e că mulți dintre acești hipsteri au ajuns să facă film. Văleu! Cu aceeași atitudine curățică, bibilită, aseptică și depersonalizată.

În anii '90 încercam să aflu de la un amic norvegian de ce a făcut nebunia să rămînă în București și mi-a spus: pentru că e diferit. O să vezi, o să-ți lipsească toate astea atunci cînd toate locurile vor arăta la fel ca în "țările civilizate". Filmele hipsterilor – scurte sau lungi – arată cam la fel. Estetică "minimalistă-cool" flască, narcisism și superficialitate siderantă. Ce-i face să creadă că au ceva de spus după o copilărie petrecută în clubul Control? Cinema-ul lor e inert, afectat, banal, artsy-fartsy și auto-erotic. La fel de real ca o pagină de Facebook.

Există ceva la care hipsterii excelează: detașarea prețioasă. Am văzut-o în *O lună în Thailanda*, un film vampirizat de orice dram de sînge în vene despre aroganți plicticoși

care își plimbă angoasa existențială și golul din minte & suflet de la un club trendy la altul. E genul de cinema politico care nu te agrează – starea predominantă e cea de indiferență (păcat, după mine, de neiertat). Am văzut suficiente scurtmetraje de facultate în același tipar și chiar sînt îngrijorată: formula de nou val – plictiseala infinită.

Frica lor de a se aventura în ape turburi și necunoscute este aproape palpabilă. Mai că le-aș da cocarilor camere digitale pe mînă să facă ceva de un prost gust frapant, dar măcar plin de viață. Sînt convinsă că lor nu le-ar fi frică să sară pîrleazul. Cred că cinema-ului românesc actual îi lipsește nebunia, vulgaritatea creatoare. Avem nevoie de un sonat precum Ken Russell care să ultragieze și să ne curenteze – deși sînt convinsă că ar fi un regizor independent, nu prea vād CNC-ul să finanțeze tipul ăsta de deliruri neortodoxe. Sau, măcar de un nou Iulian Mișu, cineast pe nedrept uitat azi care, în ultima perioadă a carierei sale, făcea peliculele cele mai apropiate de definiția "camp". *Dublu extaz* sau *Băiatul cu o singură bretea* erau adunături incoerente, dar uneori jubilatarii, de imagini.

Nu erau filme "bune", dar erau nebune, imprevizibile și aveau o bizarerie inexplicabilă. Își asumau riscuri stilistice. Nu există nimic rafinat în ele, ci doar un ghiveci captivant ca un accident de mașină. Erău sumbre și sprintar de deranjante, aveau un gust dubios și închipuiau un continuu asalt vizual, visceral și emoțional. Erău poate mitocănești, dar nu miștocărești (nu v-ați săturat de atîta ironie?) Aveai senzația că ești subiectul unui experiment în limitele suportabilității. În fine, toate acele calități care astăzi ar fi considerate complet un-hip. Uneori, prostul gust e, pur și simplu, mai interesant.

Am văzut acum cîțiva ani un documentar realizat de Laurențiu Damian intitulat „Despre Iulian Mișu, așa cum a fost; despre noi, așa cum sîntem”, iar în intenția regizorală există ceva care sună foarte adevărat: Damian îl consideră pe Mișu un „frumos nebun” care „s-a născut la timp, dar a trăit într-un timp potrivit”.

Cred că avem nevoie de cinești excesivi, zgomotoși, răgușiți, idiosincratice, concupiscenti (cuvînt sugerat de redacția AperiTiff), renegați, fără simțul ridicolului, obsedați nu să fie "in", ci "out".

Anca Grădinariu

Natürlich[®]
mobilier und decorațiuni.

Magazin Natürlich! – mobilier und decorațiuni
Alba Iulia | Baia Mare | Bistrița | Braila | Cluj Napoca | Mediat
Oradea | Pitetți | Sibiu | Tg. Mureș
Adresele magazinelor pe www.naturlich.ro/magazine

www.naturlich.ro
magazin de mobila online

ÎN ROLUL PRINCIPAL:
REGELE

PENTRU CEI PESTE 18 ANI
www.desprealcool.ro

18+

